

VÖRÖS ANNA
folyók hidakkal

állok a zuhany alatt. a meleg vizet engedem, folyjon végig a hátamon, a gerinc mélyedésén. özgerincforma. közben hallgatom a többiek visszhangos beszélgetését, figyelem őket a tükörből. szakkollégista lettem. az első időszakban mindenhol nagy szájjal hangoztattam, meg hogy c-vel van, Collegium. aztán elkezdtem szégyellni, mert a csoporttársak az egyetemen azt hitték, akkor most már perfekt vagyok olasz nyelvből. pedig csak egy év alatt tanultam meg. egy év amúgy is rengeteg idő. annyi idő alatt fel is lehetne nőni, körbeutazni a világot, a fal sarkában lévő penész is tovább tud terjedni annyira, hogy belepje az egész falat, sőt, a másik szobafalat is. vagy meg lehet tanulni olaszul.

a Lánchíd nem volt akkora szenzáció, mint vártam, pedig előtte csak képeken láttam, meg az augusztus huszadikai *István, a király* rockoperákban. persze szép. tömör. világít. mint a bikinivonalak nyár estéken, talán augusztus huszadikán. a Szabadsághídon minden nap átmegyek, villamossal. nézem a Dunát, tényleg mindig más, ahogy magába olvasztja a napsugarakat, vagy ahogy egy fiú az első szál elszívott cigijét dobja a vízbe, és a hullámok utánakapnak a csikknek. ahogy az emberek állnak-ülnek a rakparton. ahogy Budapest gerincén átfut a Duna vize, mint az enyémen is a zuhanyzóban. ahogy a többi hídon is vannak villamosok, és ott is valaki ugyanezt gondolja a Dunáról, és ahogy sosem találkozik a tekintetünk, csak a sajátunk az ablak üvegén.

a bal szélső kabinban szoktam zuhanyozni. most a falicsempék találkozásánál végighúzom az ujjamat. apró folyókat csinállok a fugában. a vénák a csukló-

mon hasonlóan keresztezik egymást, mint a falon a fugavonalak. csak a vérerek ferdén. vérfolyók vannak bennem. az egyik lány azt mondja, ő buddhista. meg hogy hatha jógáznom kellene. szivárványszínű a pizsamája. azt ígéri, csinálunk számmisztikát, ha hétvégére a koliban marad. ő tele van egyessel, de az jó, teszi hozzá. elképzelem, ahogy tele van egyessel, a dereka, a lába, a gerince szögegyenes csikokból áll. szivárványszínű egyesekből.

a zuhanyzóban olyan áporodott szag van, mint a balatonfenyvesi nyaralónkban. erős, tömény nyárvágyat érzek, olyat, mint a bögre alján maradt kávézacc. egyik nyáron az újsághoz mellékelte szemfestékekkel a nővérem csuklójára véraláfutást maszatoltunk. más nem jut eszembe ezen az emléken és a szagon kívül, de mégis minden lényeges dolog ott történt velem. amelyek csak a háttérben mennek végbe, amíg mi a szemfestékekkel baromkodunk. amikor másnap lemegyünk a partra fürdeni, a fények másmilyenek lesznek, és minden úgy hat, mintha egy megbarnult fényképet néznénk, a hattyúk pedig már más strandon kunyerálnak. valahogy így, ennyit érzékelünk belőle. a tesóm a csap alatt dörzsöli a bőrét, hogy lemossa a festéket. a bőre már kipirosodott. bálnapacni a csuklóján. a mosdókagylóban narancsos-pirosas vízcseppek, vízpatakok.

a zuhanyzóban öt zuhanykabinnyi folyó van alattunk. alattam. hallok a vezetékekben a víz csörgését. csörgőkígyó. a fumei úti sírkertben vannak eltemetve a költők és írók, meg a többi művész. voltam ott egyszer. fiume olaszul folyót jelent, menni valahonnan valahová, és közben jeleket hagyni. ívesre csiszolt sziklákat, városokat, embereket, és közben csak a zuhogó vízre figyelni. ahogy a lényeges dolgok a háttérben történnek, a csobogáson túl. mondjuk, a balatoni nyaralónkban.

DOBI FRIDA
Drága Nővérkém!

Úgy látszik, létezik Isten is, meg Ördög is, hisz arra vetemedtél, hogy írj nekem. Nem mintha vártam volna, vagy szükségem lenne rá vagy rád. Körülbelül annyira érdekel, mint a pár országgal arrébb pusztító kolera. Ó, és ha már országoknál tartunk, milyen Párizs? Gondolom, élvezed azt a puccos világ végét, amely számodra a világ közepe.

A kérdésed bicskanyitogató volt, de mielőtt két sorban letudnám az egészet, gondoltam, megosztok veled néhány családi sztorit, csak hogy ne érezd, hogy kimaradsz minden jóból. Elvégre mióta elmentél, beköszöntött hozzánk a változás szele. Képzeld! Szabadon lélegzem. Igaz, a levegő szmogos és mérgezett, de legalább már tudom, mi a különbség az illat meg a szag között. No, de a családi élmények!

Apa köszöni szépen, jól van. A munkahelyén akadt tán valami problem, de nem jegyeztem meg, és tudom, hogy nemcsak engem nem érdekel, de téged